

[Industriministeren]

statssubsidier, vi løser dansk industris og dansk erhvervslivs problemer. Vi skal tværtimod gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at holde vor sti ren på dette område – for så meget desto stærkere at understrege i det internationale samarbejde, at der skal konkurreres på pris og kvalitet og leveringsduelighed og ikke på statskasser.

Jeg skal om TI-centrene sige, at de er tænkt som en form for relæstationer, der skal kunne formidle en nødvendig orientering om, hvordan man trækker på erhvervsfremmedlerne overalt i landet. Jeg opfatter det ikke som et udtryk for et behandlersamfund, men et udtryk for en forståelse af, at dette lands erhvervsstruktur er præget af et usædvanlig stort antal meget små virksomheder, der har brug for ligesom en mellemvejledning for at komme frem til de ordninger, vi har. Vi er tidligere blevet kritiseret for, at de var for svært tilgængelige. De er altså blevet nemmere at gå til gennem TI-centrenes eksistens.

Hr. Barsøe-Carnfeldt nærede en vis ængstelse for frivillige finansieringsordninger med ansvarlig lånekapital. Jeg er glad for at kunne sige, at der lige netop er truffet en sådan frivillig finansieringsordningsaftale. Den har regeringen ikke været inddraget i. Den er truffet af Industrirådet, pengeinstitutterne, pensionskasserne og forsikringselskaberne indbyrdes, og det er mit indtryk, at den er truffet ud fra den vurdering, at det er godt at have et sådant apparat. Regeringen kan kun hilse med tilfredshed, at det er lykkedes.

Hr. Erhard Jakobsen havde nogle betragtninger om, at det jo til syvende og sidst ikke er her i huset, men ude i virksomhederne, at tingene lykkes, og det skal jeg meget gerne bekræfte. Det er virksomhederne, deres ledere og deres medarbejdere – de sidste i øvrigt ikke at forglemme; det synes jeg måske somme tider sker, når vi snakker erhvervspolitik – der er hovedpersonerne i en erhvervsudvikling. Men det, jeg sagde før om strukturen til hr. Barsøe-Carnfeldt, gælder jo også over for hr. Erhard Jakobsen. Med den erhvervsstruktur, vi har, er det simpelt hen nødvendigt, at der findes et erhvervsfremmeapparat, som kan tage nogle af de opgaver op, som den lille virksomhed simpelt hen ikke kan tage sig af inden for sit eget arbejdsområde. Den måde, erhvervslivet benytter det på, og den

måde, erhvervslivet lader sig inddrage i ledelsen af det og i fordelingen af midlerne på, viser for mig, at det hidtil har været ordninger, som fungerer, som man har ønsket det.

Jeg skal takke fru Janne Normann for hendes meget positive holdning over for de skatteforslag, som ministeren for skatter og afgifter har markeret i lovkataloget. Jeg skal understrege hendes interesse, som også er min, for støtte til iværksættere og erindre om, at vi – i øvrigt bl.a. på initiativ af det radikale venstre – netop har fået afsat et beløb til iværksætterstøtte, som kontaktudvalget behandler den endelige udmøntning af.

Jeg skal bekræfte, at også jeg deler – det fremgår også af min redegørelse – den opfattelse, at hvor vi kan gøre det administrative lettere for erhvervslivet, uden at det er ledsaget af større skadevirkninger, dér bør vi forsøge, så heller ikke dér er der nogen større uenighed.

Det er denne mangel på uenighed, der opholder hr. Keld Albrechtsen. Han nærer ængstelse for, at vi er ved at slå ind på noget forkert. Jeg er nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at i så fald har jeg gjort det i min redegørelse, der forelå allerede i maj 1981, og som blev genfremsat i oktober 1981, for det, jeg har sagt i dag, også i mine svar, er i nøje overensstemmelse med synspunkterne i min industripolitiske redegørelse. Hvis nogle skulle tilnærme sig den – andre end dem, jeg havde ventet ville gøre det – så må hr. Keld Albrechtsen ikke forlange, at jeg skal være utilfreds med det.

Bare lige for en ordens skyld: det er blevet en vane hos hr. Keld Albrechtsen og hans parti, som dog trods alt har et ret beskedent antal medlemmer dernede bagest i salen, at tale på arbejderbevægelsens vegne. Det tror jeg at meget store dele af den organiserede arbejderbevægelse gerne vil have sig frabedt.

Hr. Arne Bjerregaard sagde det for mig meget væsentlige, at kristeligt folkeparti meget gerne vil gøre en masse ting til fordel for erhvervsudviklingen. Man vil gøre det stilfærdigt, men positivt. Det hilser jeg med glæde. Det tror jeg vi vil vide at udnytte.

Til hr. Askjær Jørgensen skal jeg sige for ikke at blive misforstået, at jeg, som tidligere sagt, påskønner hr. Askjær Jørgensens gode vilje, men det er min opfattelse, at de talstørrelser, hr. Askjær Jørgensen opererer med, de grader af de enkelte virkemidler, hr. Askjær